

geri, der var blevet opført med salg eller udleje for øje, anmodede ministeriet i skrivelse af 28. juni 1949 folketingets finansudvalg om tilslutning til på tillægsbevillingsloven for finansåret 1949—50 at søge bevilget et anslået beløb af ca. 3 825 000 kr., af hvilket beløb 1 592 100 kr. tænkes ydet som lån til „Borgerligt socialt Boligselskab“ til dets erhvervelse af ejendommen „Tårbækhøj“ i Lyngby-Taarbæk kommune, medens resten efter nærmere angivne retningslinier agtedes ydet som lån til de øvrige byggeforetagender, med hvilke man på daværende tidspunkt endnu ikke havde forhandlet om en ordning.

Finansudvalget udtalte herefter i skrivelse af 1. juli 1949 (aktstykke nr. 1163), at et flertal i udvalget kunne give tilslutning til, at det ovenanførte lån til „Borgerligt socialt Boligselskab“ søgtes bevilget, men at flertallet ønskede de øvrige sager forelagt udvalget.

I denne anledning skal jeg oplyse følgende:

Ved behandlingen af „Tårbækhøj“-sagen blev følgende retningslinier lagt til grund:

1. Byggeforetagendet skulle opfylde de tekniske krav, som ministeriet stiller for at yde støtte efter boligstøtteleven eller skulle kunne bringes i overensstemmelse med kravene uden uforholdsmæssigt store omkostninger.

2. Der måtte ikke levnes bygherren nogen fortjeneste, d. v. s. at anskaffelsessummen skulle nedbringes til den rene kostpris, og det forudsattes herved, at anskaffelsessummen på denne måde blev nedbragt på et forsvarligt niveau.

3. Som modstykke til den fortjeneste, bygherren oprindeligt havde regnet med, blev der stillet krav om en yderligere reduktion af håndværkerudgifterne, en reduktion, der i det konkrete tilfælde blev fastsat til 5 pct.

På dette grundlag blev byggeforetagendet overdraget til „Borgerligt socialt Boligselskab“, idet der samtidig blev givet selskabet tilsagn om statslån op til 97 pct. af den reducerede anskaffelsessum. Lyngby-Taarbæk kommune påtog sig garanti for statslånet udover 85 pct.

Med udgangspunkt i disse retningslinier har arbejds- og boligministeriet i den forløbne tid forhandlet med de øvrige byggeforetagender af denne art. Man har uden nærmere undersøgelse fraskilt de byggeforetagender, der har omfattet mindre end 10 lejligheder, idet der for sådanne foretagender næppe er tilstrækkelig samfundsmæssig begrundelse for at søge en særordning gennemført. Endvidere er 5 foretagender omfattende ialt ca. 90 lejligheder blevet sigtet fra på grund af tekniske mangler, et enkelt foretagende på 37 lejligheder har man afvist, fordi lejlighedstyperne var for store og kostbare, og for et andet byggeforetagende, der omfattede 16 lejligheder, har en ordning ikke kunnet gennemføres, fordi vedkommende kommune ikke har ment at kunne påtage sig garanti for en del af et statslån af en sådan størrelse, som måtte anses for nødvendig for at sanere byggeforetagendet.

Antallet af byggeforetagender, hvortil en støtteordning kunne tænkes gennemført, er således blevet langt mindre end oprindelig påregnet. Udover „Tårbækhøj“ har hidtil kun een sag kunnet færdigbehandles til forelæggelse for udvalget, og kun en enkelt sag er løbende. Hvorvidt der vil fremkomme yderligere andragender af denne art, tør ministeriet ikke udtale sig om, men efter de indvundne erfaringer er dette ikke meget sandsynligt, og i alt fald vil antallet blive stærkt begrænset.

Den nu færdigbehandlede sag vedrører ydelse af statslån til byggeforetagendet matr. nr. 17 ir m. fl. af Gladsaxe, omfattende 16 rækkehuse af 4 forskellige typer. Byggeriet er gennemført af et konsortium, bestående af en direktør, en landsretssagfører, en tømrermester og en malermester. Bortset fra tømrer- og malerentrepriserne har håndværkerentrepriserne altså ligget hos udenfor konsortiet stående håndværkere.

Opførelsen af de pågældende huse, der hvert indeholder 2 værelser og 2 kamre på ialt ca. 88 m², blev påbegyndt i 1947, efter at der den 29. juli og 28. november 1947 var meddelt materialebevilling. Husene blev fuldført i 1948 og har derefter henligget ubeboede, idet det ikke har været muligt for byggeselskabet at få dem solgt, hvorfor konsortiet den 21. marts 1949 indgav andragende om statslån for derved at forbedre prioriteringen og reducere eventuelle køberes udbetalinger.